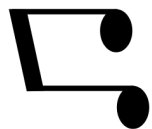

Når vi synger sammen, hører vi sammen

Metalog konference, Sorø, 28. august 2019

BARNDOMMENS LAND

1.

Barndommens land.

Tidens mælketand.

Verden er ny for dit øje.

Folk er to tre meter høje,

så de må bøje sig

ned til dig.

2.

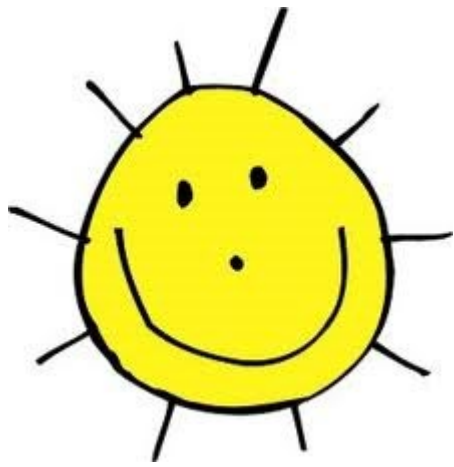
Fluen er blå.

Kilder på min tå.

Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.

Skrubtudsen tisser en tår
før den går.

3.

Solen er varm.

Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier.

De er så gale - de svier!

Regnormen føles så blød.

Den er sød!

4.

Slog du dit ben

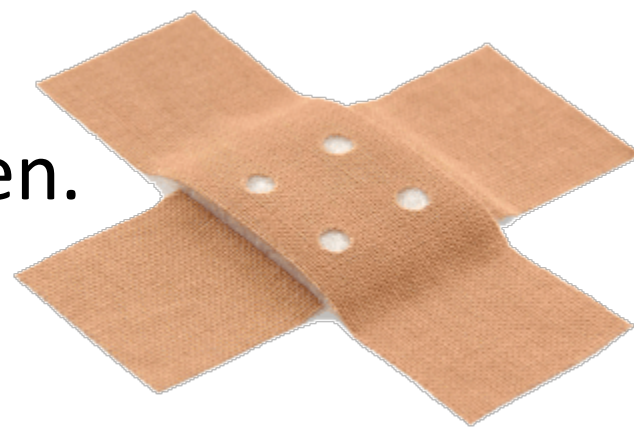
på en kampesten?

Kom - lad mig puste på skrammen.

Vi skal ha' lappet dig sammen.

Du må vist hellere få

plaster på.

5.

Verden er stor.

Kaldes 'Moder Jord'.

Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.

Ingen skal mishandle dig -
håber jeg.

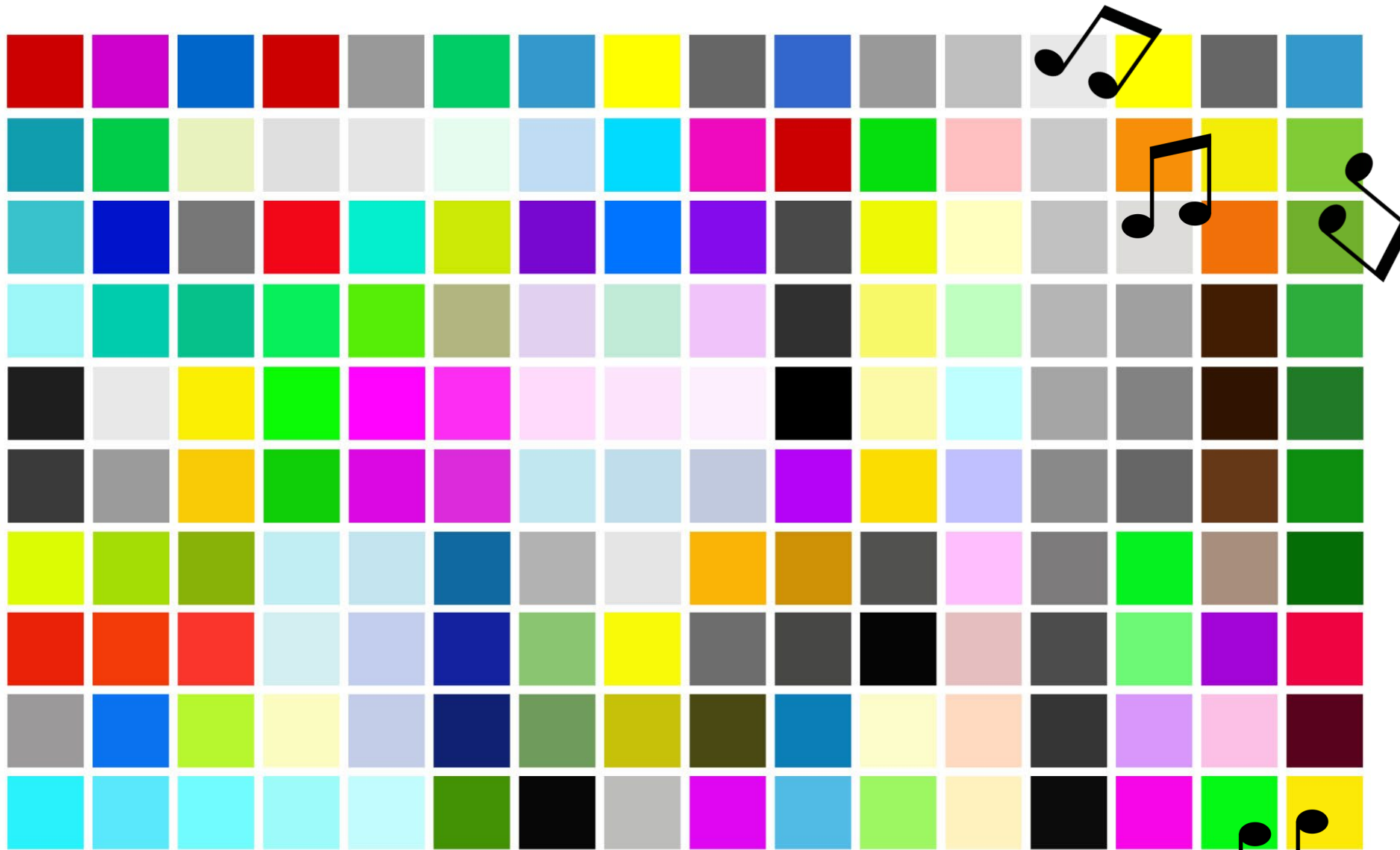
6.
Græsset er højt
som et fuglefløjt.
Solen er ude af syne.
Putter sig under sin dyne.
Gaber måske - ligesom du –
sover nu.

7.
Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.

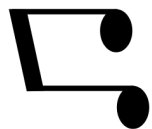
Tekst og musik: Benny Andersen, 1981

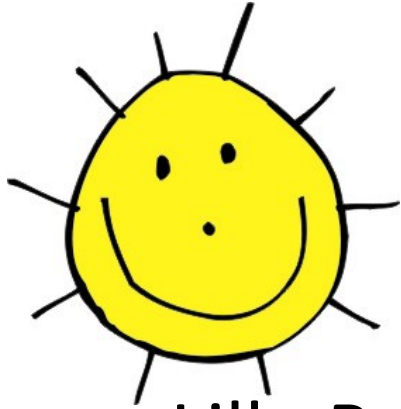

Når vi synger sammen, hører vi sammen

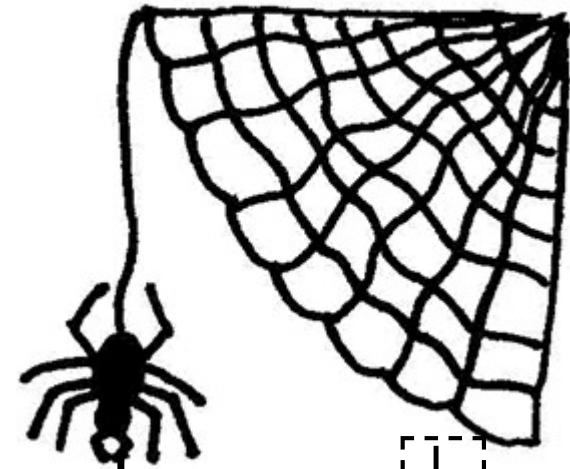
Metalog konference, Sorø, 28. august 2019

Lille Peter Edderkop

Tekst: Knud Pheiffer / Melodi: ukendt

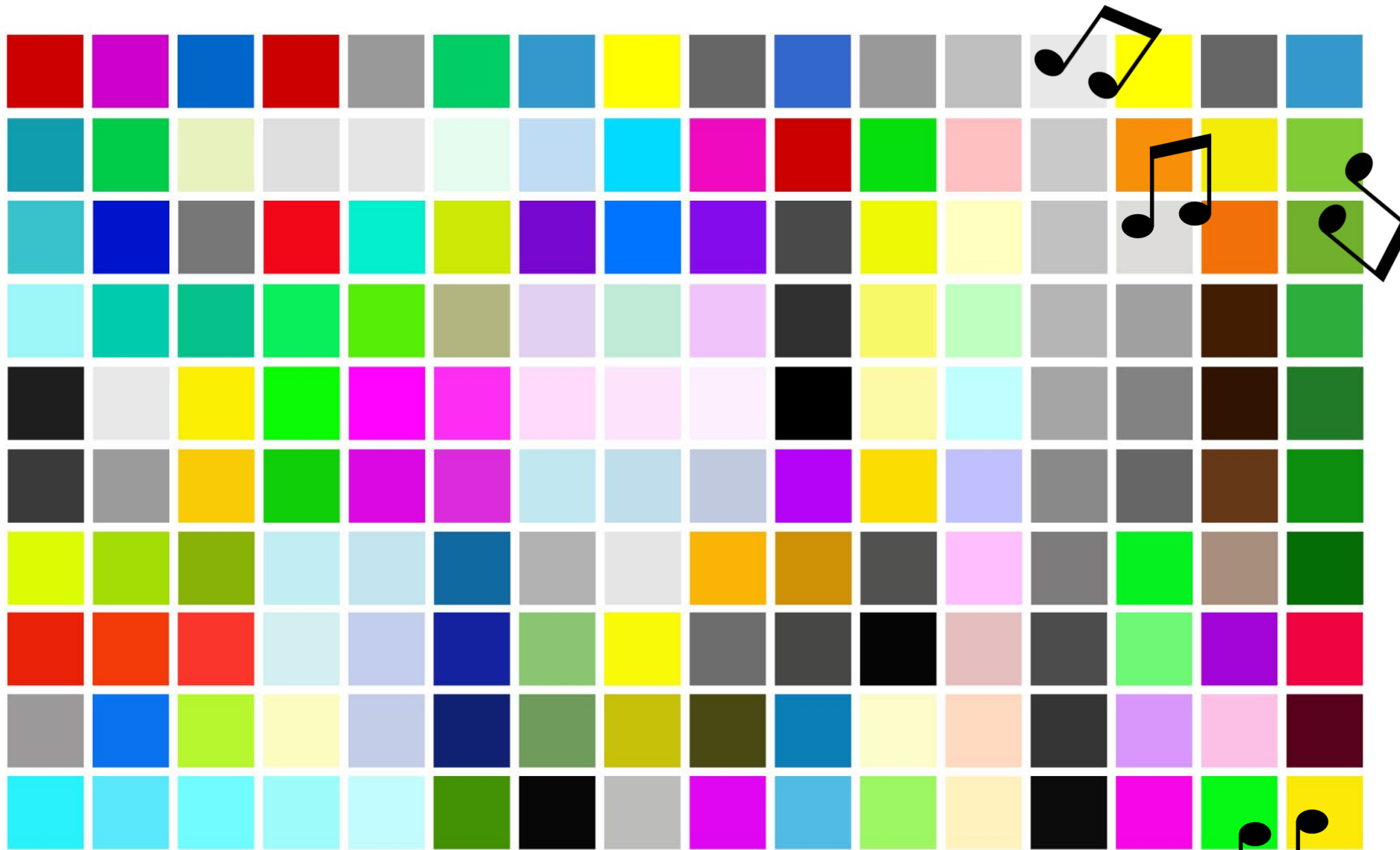
Lille Peter Edderkop^[L]_[SEP]kravled' op ad muren._[SEP]

Så kom regnen^[L]_[SEP]og skylled' Peter ned._[SEP]

Så kom solen^[L]_[SEP]og tørred' Peters krop._[SEP]

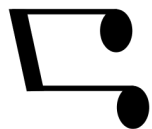
Lille Peter Edderkop^[L]_[SEP]kravled' atter op.

Når vi synger sammen, hører vi sammen

Metalog konference, Sorø, 28. august 2019

Hvem har malet himlen blå?

Det er svært at svare på

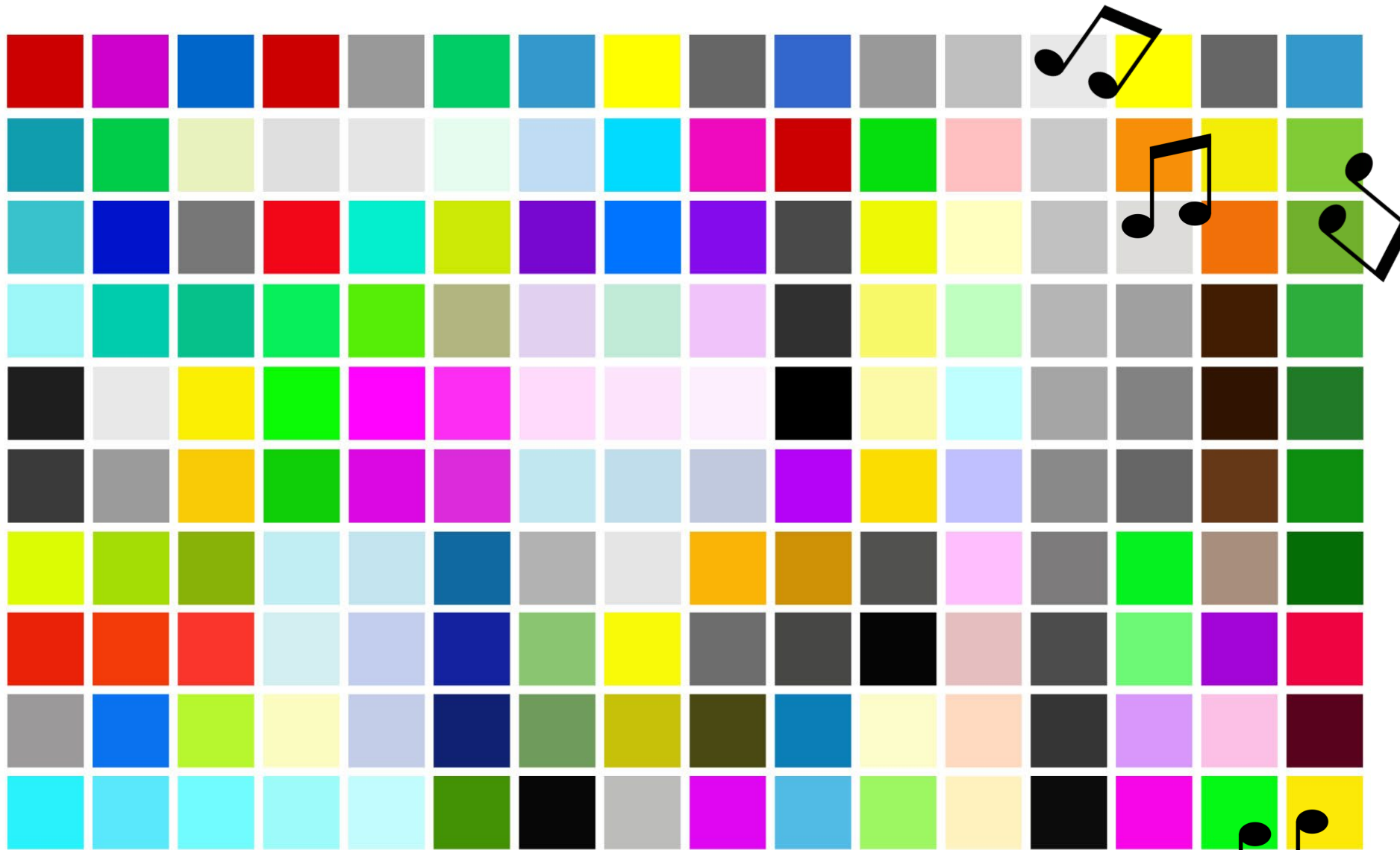
Men jeg tror den fik sit skær

Fra de blå violer der

La la lu

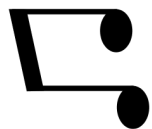
La lu la lej

Når vi synger sammen, hører vi sammen

Metalog konference, Sorø, 28. august 2019

Linedans fra vugge til grav af Storm P.

Kære linedanser

1. Kære linedanser, udspændt ligger foran dig selve livet du fik givet gå nu kun din vej.

Du må turde træde ud
hvor dit liv kun er dit
Det briste eller bære må
dette ene skridt.

Give fra dig hvad du magter
da ser du en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernesud.

2. Kære linedanser,
hop nu ud ved siden af.
Se dig danse bare sanses
gøre hvad du ka'.

Være én, men én iblandt.
Og mødes så du gror.
Ja vent dig meget fra den kant:
Denne er din jord!

Tro mig når jeg siger til dig
det største - det ser man kun i det små.
Og kigger du opad er himlen blå.

3. Kære linedanser, ser du
livet er et net,
øjeblikke tro blot ikke
dansen kun er let.

Og en dag gør livet ondt
det ved jeg at det vil.
For livet er et liv på trods
smerten hører til.

Ud af sorgen vokser lykken,
og livet i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

4. Linedanser - vælge livet
hvilken er din vej?
Følge hjertet uforfærdet.
Sige ja og nej.

Verden spørger tit hvordan
og alt for lidt hvorfor.
Der er så mange ting man kan
- stå for det du tror!

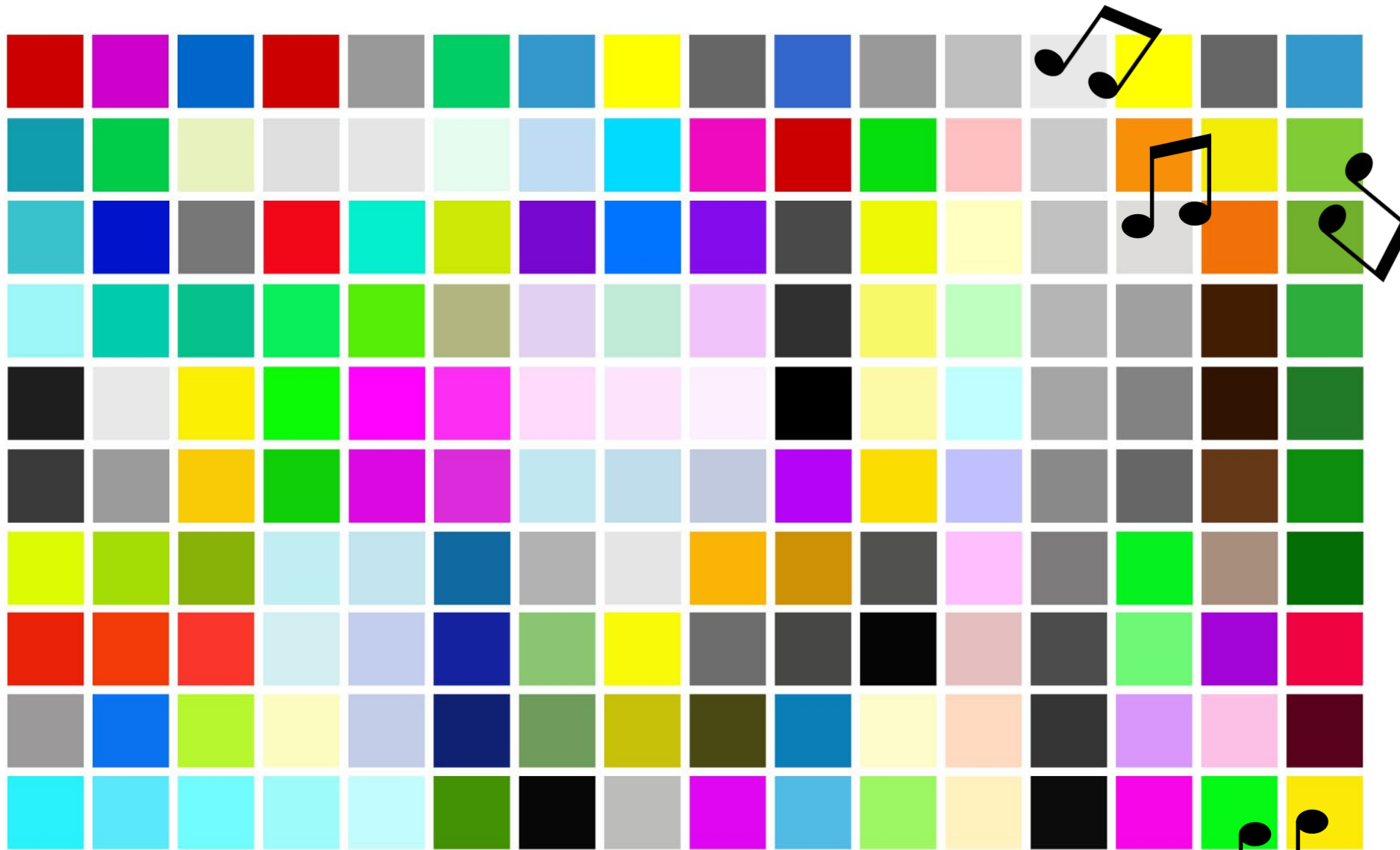
Gid du aldrig mister modet,
og lader det onde uimodsagt.
Når viljen befries, - da faldet magt.

5. Linedanser i det høje
dans vidunderligt!
For det næste er det bedste:
glæden ubestridt!

Tænk at få balancekunst
Så helt ufatteligt!
At modtage sin stang og snor
ganske kvit og frit.

Uanset om du nu tror det, så ved jeg,
at lyset brænder for dig!
Og kigger du op, er der nok en vej.

TAK FOR SANGEN

Helene Eiler Ernst

